

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 10 kwietnia 1992 r.

**o stanowisku Senatu w sprawie projektu
ustawy budżetowej na rok 1992**

Senat, po rozpatrzeniu projektu ustawy budżetowej na 1992 rok, zajmuje następujące stanowisko:

- I. Zgłasza propozycję dokonania w nim następujących zmian:
  - 1) w art. 29 ust. 1 wyraz "zlikwidowanym" zastępuje wyrazem "zniesionym";
  - 2) w art. 32 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

"3. W ustawie z dnia 25 stycznia 1992 r. o zasadach gospodarki finansowej państwa w 1992 r. (Dz.U. Nr 21 poz. 83) art. 20 skreśla się."
- II. Jednocześnie Senat uważa, że:
  1. Projekt ustawy budżetowej (oceniany wraz z uzasadnieniem) zawiera zbyt mało elementów przełamania recesji, co może oddalić w czasie odwrócenie niekorzystnych tendencji, jakie zaistniały w roku ubiegłym tzn. recesji, wzrostu bezrobocia i deficytu budżetu.
  2. Projekt budżetu opiera się na założeniu, że Sejm odrzuci obydwie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego w sprawie waloryzacji rent i emerytur oraz w sprawie waloryzacji płac w sferze budżetowej.
  3. Budżetu nie da się zrealizować, o ile nie zostanie wcześniej zmieniony szereg przepisów prawnych, których zmiany mają wpływ na kwoty ujęte w rządowym projekcie dochodów i wydatków, w tym m.in.:
    - ustawa zasadnicza w zakresie odpłatności za niektóre usługi służby zdrowia,
    - ustawa zasadnicza w zakresie odpłatności za działalność dydaktyczną,

-
- wprowadzenie obowiązku oznaczania niektórych towarów znakami opłaty podatkowej,
  - zmiana ustaw w zakresie prawa do zasiłku rodzinnego i jego wysokości,
  - zmiana ustawy – Karta Nauczyciela w zakresie zwiększenia pensum,
  - włączenia wypłat zasiłków dla bezrobotnych jako zadanie zlecone gminom,
  - włączenie pomocy społecznej do zadań własnych gmin,
  - zniesienie indeksacji płac w sferze budżetowej,
  - zmiany w ustawie o organizacji i finansowaniu ubezpieczeń społecznych,
  - zmiana w ustawie – Prawo lokalowe w zakresie wyłączenia mieszkań zakładowych spod działania tej ustawy,
  - zmiana w ustawie o zaopatrzeniu emerytalnym w związku z projektem likwidacji III grupy inwalidzkiej.

MARSZAŁEK SENATU

August CHEŁKOWSKI

U z a s a d n i e n i e

Senat, rozważając projekt ustawy budżetowej na 1992 r., uznał konieczność zgłoszenia poprawek.

Zgodnie z art. 1 ustawy z 14 grudnia 1990 r. o zniesieniu i likwidacji niektórych funduszy (Dz.U. Nr 89, poz. 517) Centralny Fundusz Turystyki i Wypoczynku został zniesiony, a nie postawiony w stan likwidacji. Należało zatem dokonać w art. 29 ust. 1 projektu ustawy budżetowej na 1992 r. odpowiedniej zmiany.

Druga zmiana dotyczy art. 32 ust. 1 projektu ustawy budżetowej na 1992 r., który wprowadza nowy tryb postępowania przy dokonywaniu przeniesień między działami, w ramach budżetu wojewodów. Ta sama materia jest już uregulowana w art. 20 ustawy z dnia 25 stycznia 1992 r. o zasadach gospodarki finansowej państwa w 1992 r. (Dz.U. Nr 21, poz. 83) w sposób zasadniczo odmienny. W związku z powyższym, aby uniknąć kolizji norm poprzez nakładanie się różnych dyspozycji w tej samej sprawie należy w art. 32 dodać ust. 3 w brzmieniu zaproponowanym przez Senat.

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 10 kwietnia 1992 r.

**o stanowisku Senatu w sprawie projektu uchwały
Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej –
"Założenia polityki pieniężnej na 1992 rok"**

Senat, po rozpatrzeniu przekazanego przez Radę Ministrów projektu uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej – "Założenia polityki pieniężnej na 1992 rok", pozytywnie opiniuje przedstawiony projekt, wskazując jednocześnie, że:

- I. Projektowany przyrost podaży kredytów o kwotę 80 bln zł przy aktualnie obowiązujących zasadach kapitalizowania odsetek może okazać się znacznie mniejszy w wymiarze realnym, co może ograniczać dostępność kredytów i uniemożliwić usprawnienie rozliczeń.
- II. Powinny ulec zmianie zasady ustalania wskaźnika adekwatności banków w powiązaniu ze współczynnikiem ryzyka w odniesieniu do długoterminowych gwarancji zagranicznych.
- III. Pilną potrzebę stanowi ustalenie zasad oddłużenia podmiotów gospodarczych w sposób, który nie naruszałby kapitałów banków.
- IV. Rozważenia wymaga zasadność kontynuowania polityki realnie dodatniej stopy procentowej.
- V. Przyspieszenie pełnego funkcjonowania izby obrachunkowej banków powinno skrócić czas operacji bankowych.

MARSZAŁEK SENATU

August CHEŁKOWSKI

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 10 kwietnia 1992 r.

**o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy
o oprocentowaniu kapitału w jednoosobowych spółkach Skarbu Państwa**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 19 marca 1992 r. ustawy o zmianie ustawy o oprocentowaniu kapitału w jednoosobowych spółkach Skarbu Państwa, zgłasza propozycję odrzucenia tej ustawy.

MARSZAŁEK SENATU

August CHEŁKOWSKI

UZASADNIENIE

Ustawa z dnia 19 marca 1992 r. ma na celu przedłużenie na 1992 rok zasady, według której odsetki, które jednoosobowe spółki Skarbu Państwa powstałe w wyniku przekształcenia przedsiębiorstw państwowych są obowiązane wpłacać, nie mogą być wyższe niż dywidendy za ostatni pełny miesiąc funkcjonowania przedsiębiorstw państwowych przed ich przekształceniem.

Zasada ta, ustanowiona na ostatnie cztery miesiące 1991 r. jako wyjątek od regulacji zawartych w ustawie z 19 lipca 1991 r. o oprocentowaniu kapitału w jednoosobowych spółkach Skarbu Państwa, dawała preferencję spółkom powstałym przed obowiązkowym przeszacowaniem majątku trwałego.

Senat uznał, że utrzymanie w stosunku do części spółek obciążenia w wysokości nominalnej kwoty dywidendy za ostatni pełny miesiąc funkcjonowania przedsiębiorstwa państwowego przed jego przekształceniem, stwarzałoby tym spółkom nie uzasadnione uprzywilejowanie pod względem wpłacanych przez nie obciążeń na rzecz budżetu państwa. Zgodnie z art.4 ustawy o oprocentowaniu kapitału w jednoosobowych spółkach Skarbu Państwa, spółki niezależnie od daty ich powstania mogą skorzystać, po uzgodnieniu z Ministrem Finansów, z możliwości przeznaczenia należnych odsetek lub ich części na powiększenie kapitału rezerwowego, gdy spółka wykonuje inwestycje mające na celu restrukturyzację działalności gospodarczej.

Biorąc również pod uwagę szacowane na 1 bln zł zmniejszenie dochodów budżetu państwa, które wynikałoby z przyjęcia ustawy z 19 marca 1992 r., Senat proponuje jej odrzucenie.